

'Vrije school voor middelbaar hoger en handelsonderwijs', die de plaats innam van het voormalige Instituut Ort. Het bestuur van de nieuwe vereniging vertrouwde de leiding toe aan de toen 31-jarige Schrijver, hetgeen een gelukkige greep zou zijn. Hoewel de huisvesting nauwelijks aan minimale eisen voldeed, bleek de levensvatbaarheid van het nieuwe instituut al spoedig. Schrijver toonde onmiddellijk zijn grote capaciteiten als leider en organisator. Tevens verdiepte hij zich in de moderne opvattingen inzake opvoeding en onderwijs. Utopistische theorieën en wilde experimenten verwierp hij, maar wel wist hij juist die moderniserende elementen uit te kiezen die praktisch bruikbaar waren.

Aldus bereikte hij een gelukkige synthese van degelijke traditie en gezonde vernieuwing. Door de heffing van een contributie boven het schoolgeld konden kleinere klassen worden gevormd; het werd mogelijk, alle aandacht te wijden aan de leerlingen individueel. Er werden ouderavonden ingevoerd die elders in die tijd nog niet voorkwamen. Door de toen eveneens nieuwe klasseboeken en door een centrale cijferadministratie werd het mogelijk dat de ouders ook tussentijds op de hoogte gesteld werden als er met betrekking tot vorderingen of gedrag iets verkeerd dreigde te gaan. Bovendien kende Schrijver met zijn formidabel geheugen in een minimum van tijd alle leerlingen (met de jaren zelfs vrijwel alle oud-leerlingen) en wist hij van hun persoonlijke achtergronden. Door dit alles werd de grondslag gelegd voor een geregeld en intensief contact tussen ouders en school. En niet alleen met de ouders, ook met de leerlingen werden allerlei schoolzaken uitvoerig besproken. 'Niet dat ze meebeslisten, maar ze werden wel bij de zaak betrokken', aldus verklaarde Schrijver veel later in een interview, en hij beroemde er zich op dat de school al 'inspraak' kende in de jaren twintig, toen dit woord nog niet in deze betekenis gebruikt en misbruikt werd.

Aldus legde Schrijver de basis tot wat een uitstekende school zou worden, waar tal van jongelui uit Rotterdam en omgeving een gedegen ondergrond kregen voor hun latere studie en carrière. In de aanvangsjaren was het nog het kleine, gemoedelijke 'schooltje', waar soms bij gebrek aan ruimte met vereende krachten geïmproviseerd moest worden, maar geleidelijk breidde het instituut zich uit. In 1926 werd een gymnasiumafdeling toegevoegd en werd de school omgedoopt in Rotterdams(ch)